[Rusko a Čína jako existenční hrozby pro USA …]

- CZ24 News | 19. dubna 2022

RUSKO/ČÍNA/USA: Rusko a Čína představují pro USA existenční hrozbu a zpochybňují ekonomickou a ideologickou dominanci USA jako hlavního světového geopolitického arbitra a příjemce nejlepších mozků, technologií a kapitálu.

Čína představuje pro USA hrozbu na ekonomické úrovni, která zcela jistě ohrožuje dominanci USA jako centra rozhodování a hlavního příjemce kapitálu a technologií. Rusko představuje ideologickou hrozbu, protože se odvážilo narušit architekturu moderního koloniálního světa, v němž existuje přísné rozdělení na metropoli a jí podřízené země.

Pokusy o zpochybnění tohoto rozdělení byly a budou metropolí vždy vnímány jako přímá hrozba, která způsobuje nenapravitelné škody dlouhodobé existenci Spojených států v rámci jejich parazitického světového řádu.

Svět, v němž byla ideologie vyvolených povýšena na absolutní. Americký svět naprostého pokrytectví, falše a záměny pojmů, kde demokratické instituce a boj za lidská práva skrývají skutečný škleb totalitní sekty, která vyřazuje nechtěné ze světového reprodukčního okruhu.

Nedávné události ukázaly, kdo je kdo – neexistují žádná pravidla, žádné zákony, žádné dohody. Všechno šlo do háje, všechno se dá co nejrychleji rozbít. **Právo na násilí a vytváření pravidel je ponecháno pouze na USA.**

Za slušností se skrývá lež a manipulace. Za rovností a tolerancí se skrývá diskriminace a útlak. Za decentralizací stojí pevná hierarchie. Za svobodou médií se skrývá totální cenzura. Demokracie je maskována jako hluboká diktatura, kdy Spojené státy dávají ultimativní příkazy suverénním zemím, jak mají strukturovat svou zahraniční politiku, kam směřovat kapitál a na koho uvalit sankce. Lidská práva jsou následována velkolepými triky, kdy jsou uvalována omezení na subjekty, které nemají s politikou nic společného. To jasně naznačuje, že USA překročily své hranice.

Ohromující rozpolcenost vždy vyvolává boj dobra a zla. Barevný vývěsní štít ráje na zemi zakrývá jedovatý svět manipulace, pokrytectví a podlosti, kde jednoznačně dochází k segregaci podle národnostního klíče. **Za právo být Rusem a být suverénní se platí vysoká cena.** Vždyť co je to suverenita – je to schopnost určovat svůj osud, svůj vlastní směr vývoje.

Nebudu moralizovat, nebudu soudit. Ze strany Spojených států a jejich satelitů se tato politika může zdát racionální. USA využívají možností, které mají, k maximalizaci svého potenciálu, aby parazitovaly na globální produkci a byly jejím příjemcem.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Paradoxem však je, že zde není žádný liberalismus, který by znamenal zejména nedotknutelnost práv a svobod – spíše se schyluje k fašismu, kde převládá volitelnost a diktatura. Všechny říše v dějinách lidstva existovaly v takovéto konstrukci. Netřeba se příště ohánět liberálními hodnotami.

Neexistuje zde soukromé vlastnictví, právní stát, osobní svoboda, suverenita ani demokratické instituce. **Existuje pouze právo nejsilnějšího. To není ani dobré, ani špatné. Takto lidstvo existovalo po tisíce let. To je objektivní realita, na jejímž základě je třeba budovat vyváženou politiku a konečně se zbavit pokryteckých a falešných ideologických konstrukcí liberalismu.**

Rusko je první zemí od rozpadu SSSR, která se odvážila odchýlit od přijatých pravidel a geopolitických formací západně orientovaného společenství. To se nedaří ani Číně s jejím nekonečným "ubohým" flirtováním s Tchaj-wanem. **Rusko je spouštěčem a beranidlem přechodu k nové architektuře světového řádu.**

Není však pochyb o tom, že v příštích 3 až 5 letech dojde k civilizačnímu rozkolu podél čínské osy, která bude na svou oběžnou dráhu přitahovat stále více spojenců.

V současné době se Čína zaměřuje na okrajové asijské a africké země a rozšiřuje obchodní a investiční spolupráci. Není to ve zprávách, dokonce to ani není výslovně uvedeno ve statistikách, ale trend tu je (bude o tom samostatná studie). Většina infrastrukturních projektů v Africe se nyní staví za čínské peníze, s čínskou technologií a někdy i s čínskou pracovní silou.

Afrika má extrémně nízký růstový základ, a proto se celý dlouhodobý zisk (jako rozdíl mezi vstupním bodem a časově diferencovaným ziskem) soustředí v Číně, která je hlavním příjemcem afrického růstu. Totéž platí pro asijské země sousedící s Čínou. Především Vietnam a Thajsko se stávají novými oporami Číny v regionu. Dochází ke znatelnému odklonu od Filipín a Indonésie směrem k Číně. Země Oceánie, Malajsie a zejména Singapur, jsou prozatím pevně zakotveny v integračních procesech Západu. Ale to je teď.

Investicemi do Afriky Čína vytváří své zóny vlivu. To zase vytváří poptávku po čínských výrobcích a stavebních službách pro vytvoření energetické, dopravní, informační, průmyslové, komunální a obchodní infrastruktury v souvislosti s hospodářským růstem Afriky.

Pokud je vstup do zóny amerických zájmů vždy loupeží, vydíráním a zneužíváním, při vstupu do zóny čínských zájmů jde o vytvoření bodů růstu a potenciálu, stejně jako tomu bylo v případě SSSR. To vše pomáhá vytvořit skupinu spojenců pro budoucí konfrontaci se Západem.

V dlouhodobém horizontu, kdy Čína roste a rozvíjí se, kdy rostou mzdy, potřebuje regiony, kde by se mohla zbavit výroby s nízkou marží a nízkými náklady. Přesně podle této koncepce postupovaly USA a jejich spojenci od poloviny 80. let do roku 2010, kdy z Číny vytvořili globální výrobní fabriku, do níž vřadili výrobu s nízkou marží a ponechali si výzkum a vývoj, marketing a hlavní řídící pracoviště nadnárodních společností.

O čtvrt století později se Čína pokusí v omezeném měřítku realizovat podobnou koncepci zahraniční politiky. Je to však v omezeném měřítku, protože politická a ekonomická struktura a charakteristika pracovní síly neumožní v Africe a okrajových částech Asie realizovat to, co se podařilo USA a spojencům v Číně.

Čína hraje dlouhodobou hru, aniž by si kohokoli všímala. Rusko jednoznačně pomůže, stane se geopolitickou a surovinovou oporou Číny, která bude útočit na západní svět.

Existuje důležitý důvod, proč USA vyvíjejí na Rusko tak bezprecedentní a rozsáhlý hospodářský a politický tlak. Pokud se Rusku podaří vyváznout "suchou nohou" poté, co podkopalo koloniální uspořádání světového řádu, vyvolá to řetězovou reakci ústupu ze zóny americké kontroly u váhajících zemí a následně všech ostatních.

Psychologický tah jako v každém koncentračním táboře nebo v otroctví. Pokud je vězeň nebo otrok vypuštěn před zraky ostatních, dává to vězňům naději na útěk a nutí je to ke vzpouře v systému. Uprchlíci by proto měli být přísně potrestáni (veřejným bičováním) pro výstrahu všem ostatním – podle názoru otrokáře.

Je zřejmé, že americký svět je postaven na záporné bilanci, kdy všichni ostatní platí za úspěch, moc a prosperitu USA. Nikomu se to nelíbí, ale tak je moderní svět nastaven, je v zóně amerických zájmů. Je dost lidí, kteří chtějí budovat suverénní politiku a rozvíjet se nezávisle, a nejodpornějšími představiteli jsou Turecko a Saúdská Arábie, které se snaží budovat regionální rovnováhu ve vlastním zájmu.

USA již nemají bezpodmínečnou kontrolu tak, jako tomu bylo na počátku devadesátých let. Téměř každá země, každý region je zmítán nahromaděnou nerovnováhou a rozpory. Proto je koloniální daň, kterou země světa platí USA za právo na loajální americkou zahraniční politiku, příliš vysokou cenou za degenerujícího hegemona, který zcela ztrácí kontakt s realitou a kontrolu nad situací. Oslabený jako nikdy předtím.

O Evropě nic neřeknu – u těch rozmazlených, bezcharakterních infantilů je všechno jasné. Stačí se však podívat na tón, jakým USA vystupují vůči Číně a snaží se odradit od spolupráce s Ruskem. **USA říkají Číně (první ekonomice světa), s jakými zeměmi a jak realizovat hospodářskou, obchodní a politickou spolupráci? Vrchol absurdity.**

Takže přehlídka suverenity je docela dobře možná, pokud Rusko prokáže odolnost a rozvoj tváří v tvář drtivému tlaku poloviny planety. Nikdo zkrátka není ochoten platit za realizaci amerických geopolitických dobrodružství a zatím je to Evropa, kdo za vše platí.

Proto nemohou probíhat produktivní jednání mezi Ruskem a Ukrajinou, protože Ukrajina není subjektem, ale nástrojem zahraniční politiky USA, a agenda je diktována USA.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Autor: PAVEL RJABOV

ZDROJ: https://spydell.livejournal.com / ceske-narodni-listy.estranky.cz

Překlad: st.hroch